

ZAPOCINIMO NOVU GODINU ZAHVALNOŠĆU

vineri, 22 februarie 2019

Veliki je rimski govornik Ciceron rekao: "Zahvalno srce je ne samo najveća a vrlina, nego i temelj svih vrlina." A Epiktet, kaže: "Mudar je onaj koji ne tuguje za stvarima koje nema, nego se veseli zbog onih koje ima."

Nova je godina tek započela, prošlo je nekoliko tjedana. Ukorijenio se, inače lijepi običaji, barem u crkvi, da zadnjega dana u godini na župnici, kod nas u Lupaku vl. Marijan Tjinkul, služe misu zahvalnicu za godinu koja je prošla. Kako on kaže, "sa svim dobrim i manje dobrim stranama". I govori nam o broju rođenih, o onima koji su otišli na drugi svijet, o prikupljenim sredstvima, o troškovima itd. I na kraju nas moli za oprost i zahvaljuje nam što smo još jednu godinu proveli zajedno. Vrlo poučno i mudro, tko ima u neku uje, a mi bismo dodali, neka i živi i djeluje prema tome.

Ako provirimo na društvene mreže stiže nam dojam da svima cvjetaju ruže, svi su lijepi, veseli, komplimenti se dijele, akom i kapom, dobre želje na početku godine teku na sve strane, skoro pa da smo već jednom nogom u raj. Da, virtualno, kao što su virtualne i mreže, facebook, twitter, messenger itd.

Ako se vratimo u stvarni svijet, odnosno kad se udaljimo od lijepih facebook slika, život je onakav kakav je svakome od nas, sa svim izazovima, usponima, padovima, radostima, tugama, jednostavno život. Na putu života imamo oko sebe ljude, neke više neke manje drage, obitelj, prijatelje, rodbinu, poznate, nepoznate, narod božji. Vjerujem da jedni drugima pomažemo, oporavljamo (iako je to ponekad teško, korisno je po našu dušu), razgovaramo, dijelimo vesele i trenutke života.

Ne ima, svatko u životu, toliko broj ljudi koji su mu, na skoro nevidljiv način, u inili toliko dobra u životu, a nismo im možda nikad zahvalili. U svakodnevnoj trci za svagdanjim kruhom (danas više u trci za delikatesama) esto prolazimo pored onih koji imaju tako malo, skoro ništa, prolazimo tako esto (ne)svjesno (ne)zahvalni na svemu što imamo, što smo stekli, e i misle i na ono što nam još treba, što želimo, emu težimo. Kao da nam se srce ne može smiriti od pustih želja, briga, težnje za više i više. Toliko udubljeni u svoje brige, želje, na ono što se odnosi na nas, našu nevolje, da ne primijetimo koliko ima oko nas koji imaju tako malo, oni skromniji, ti, bolesniji, s malim ili nikakvim primanjima, plaćeni, mogu nostima.

Da, reći će neki, ali mi radimo. Istina, radimo, ali ne mogu svi raditi, nisu svi imali iste anse, neki su jačeg zdravlja, neki slabijeg, neki brži neki sporiji, ali svi jednaki kao ljudi. LJUDI! Narod Božji!

Da, i opet će neki reći, ali mi zahvalni na svemu. Da, jesmo rije ima. Rije ima, a dijelimo? Je li bi se zahvalnost trebala svesti na rije? Što je s djelima našim? Upravo je iza nas božje vrijeme, vrijeme darivanja, razmišljanja, molitve, posta, davanja i okretanja prema onima koji su pored nas. Nekima je potrebna materijalna pomoć, nekima duhovna, nekima vrijeme, naša pažnja, naši savjeti. Svatko, od onoga što ima, može dati nečemu onome kojemu je to potrebno. I to napraviti svjestan da treba biti dvostruko zahvalan, na svemu onome što ima, što je stekao i na onome što može dati i što ima mogu nosti dati, biti boljim ovjekom. To vrijeme darivanja, pažnje prema našim bližnjima ne treba biti samo za božje blagdan već postati dio svakodnevnog života. Jer biti bolji prema drugome znači i biti i bolji prema sebi, više paziti na unutarnji život, a sreća je dvostruko veća kada nekome uljepšamo svakodnevnicu, svatko ime ima, prema mogu nosti. I biti zahvalni. Zahvalno u emu postati svjesni koliko smo dobili i koliko možemo podijeliti i s onima koji imaju manje. Stoga zahvalna srca zakora imo u novu godinu, spremni na nova dobra djela prema našim bližnjima i općenito prema

drugima, zahvalni što imamo novu šansu postati boljima.

Neka vam je sretna i dobrim djelima ispu-njena nova 2019. godina!

Maria Lacchici